

Syrový sentiment Sávy

Život zvířat je s přítomností obyvatel úzce propojen

Střední tok řeky Sávy oplývá nádhernou a čistou přírodou. Návštěva národního parku by se ale neměla odkládat.

Mnoho stavení už jejich majitelé opustili

Posávští koně jsou ohroženým druhem

Národní park zaujímá asi šedesát kilometrů toku řeky Sávy. Tato rovinatá část Chorvatska při pohledu z dálnice asi příliš nezaujme. Člověk se musí „vnořit“. Nachází se zde několik chráněných přírodních i kulturních úkazů, které stojí za pozornost. Tok řeky se tu po staletí pravidelně vyléval z břehů. Porosty zdejších lužních lesů jsou pro laika jako pohádkový prales. Mohutné stromy s neprostupným keřovým patrem a kolem zjara podmáčené louky. Tehdy bývá tato krajina místy téměř nepřístupná.

V národním parku se můžete setkat s velkými vodními ptáky. Sídli tady například největší evropská kolonie kolpíků. Na jaře, kdy je doba hnízdění a ptáci se sem slétají ze zimovišť, je jejich revír plný křiku, k němuž se přidávají i velké volavky a bezpočet dalších vodních ptáků. A také jsou tu čápi. Bohužel nejen s jejich existencí je to lehce nahnuté. Potřebují lidi a obdělaná pole plná ponrav. Jenže lidé odsud houfně odcházejí.

Všechny vesnice sestávají ze starobyklých dřevěných chalup – převážně v různém stadiu chátrání. Jejich architektonické řešení vycházelo z každoročních záplav. V přízemí se nacházely kůlny a jiné provozní prostory a teprve v prvním patře byla kuchyně a obytné místnosti. Na několika místech národního parku jsou zachovány i celé vesnice, ale mnoho domů je opuštěných. Jestli se ochranářům nakonec podaří zvrátit vývoj, je otázka.

Na nádherných loukách mezi lesy se pasou divocí koně. Je to druh specifický výlučně pro tuto oblast – posávské plemeno – a byl prohlášen za ohrožený. Mohutní koně mají široká kopyta, takže se dobře pohybují rozbahněnými loukami. Jejich majitelé dostávají na ochranu koní státní dotace, ale přitom je ekologické starosti s jejich ohrožením příliš netrápí. Podobně je to s místními divokými prasaty. Zvláštní druh dokáže plavat v řece a vylepšovat si jídelníček lovem ryb. Žijí stejně volně jako koně nebo krávy a když se dostaví jejich majitel s dodatkovým krmivem, přibíhají za zvukem auta jako psi.

Kdo by se chtěl ubytovat přímo v národním parku, má pár možností v soukromí. Několik odvážných podnikatelů zřídilo ve svých chalupách hostinské pokoje. Restaurace je v provozu jediná. Na jaře, kdy je nejlepší sezona k pozorování ptáků, ale turisté ještě tolik necestují, se doporučuje den dopředu nahlásit návštěvu, aby majitel nalovil ryby.

Národní park vydechuje syrové kouzlo krajiny, která hledá novou identitu. Osudy jeho obyvatel jsou zatím nejasné. Dobrodruzi by proto neměli s návštěvou váhat. ■